Yargıtay CGK E.2024/133 K.2026/378 (17.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/133 E. , 2026/378 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 2. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Asliye Ceza

SAYISI : 120-365

I. HUKUKİ SÜREÇ

Nitelikli hırsızlık suçundan sanığın 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 142/1-e, 62, 53... . maddeleri uyarınca 2 yıl 6 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve mahsuba ilişkin İstanbul Anadolu 44. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 02.06.2016 tarihli ve 120-365 sayılı hükmün, sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 2. Ceza Dairesince 14.06.2023 tarih, 9512-3593 sayı ve oy çokluğu ile onanmasına karar verilmiştir.

Daire Üyeleri ... ve ...; "...Sanığın kapısı kilitli olmayan araçtan oto teybi çalması şeklinde gerçekleşen eyleminin TCK'nın 141/1. maddesindeki suçu oluşturduğu," görüşüyle karşı oy kullanmışlardır.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 08.11.2023 tarih ve 327576 sayı ile; "...Sanığın eyleminin basit hırsızlık suçunu oluşturduğu" düşüncesiyle itiraz yoluna başvurmuştur.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 2. Ceza Dairesince 06.12.2023 tarih, 27922-8395 sayı ve oy çokluğu ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI ve KONUSU

İnceleme dışı sanık ... hakkında müsnet suçtan verilen beraat kararı temyiz edilmeksizin kesinleşmiş olup itirazın kapsamına göre inceleme sanık hakkında kurulan hükümle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire çoğunluğu ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın kapısı kilitli olmayan araçtan oto teybi çalması şeklinde gerçekleşen eyleminin, TCK'nın 141/1. maddesi uyarınca basit hırsızlık suçunu mu yoksa aynı Kanun'un 142/1-e maddesinde düzenlenen nitelikli hırsızlık suçunu mu oluşturduğunun belirlenmesine ilişkin olup, eylemin basit hırsızlık suçunu oluşturduğunun kabulü hâlinde CMK'nın 253. maddesi uyarınca uzlaştırma kapsamında kalıp kalmadığı hususunun da değerlendirilmesi gerekmektedir.

IV. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya içeriğinden;

08.02.2015 tarihinde saat 02.00 sıralarında devriye görevi yapan ekiplerin şüphe üzerine ... plaka sayılı aracı durdurmak istedikleri, ihtarata uymayan aracın kovalamaca sonucu yakalandığı, araç içinde çok sayıda oto teybi, kolon, hoparlör ele geçirildiği, sürücü koltuğundan inen sanığın şifahi görüşmede cadde ve sokak üzerlerinde bulunan araçlardan

hırsızlık yaptığını beyan ettiği, güvenlik güçlerince çevrede yapılan araştırma neticesinde Olimpiyat Caddesi üzerinde bulunan ... Oto isimli iş yeri önündeki ... plaka sayılı aracın oto teybinin yerinde olmadığının görülerek incelemeye konu olayın aydınlatıldığı, ele geçirilen diğer eşyanın sahiplerinin ise tespit edilemediği anlaşılmaktadır.

Mağdur ...; sahibi tarafından birkaç hafta önce tamir amacıyla getirilen bahse konu aracın dükkanın önünde park hâlinde bulunduğunu, aracın ön bölgesinden kazalı olması nedeniyle şoför tarafı kapısının kilitlenmediğini, diğer kapıların ise kilitli vaziyette olduğunu, güvenlik güçlerinin haber vermesi üzerine kontrol ettiğinde Pioneer marka CD çalarlı teybin sökülerek çalındığını tespit ettiğini,

Mağdur ...; kazaya karışan aracını tamir amacıyla iş yerine bıraktığını, çalınan teybin kolluk görevlilerince iade edildiğini,

Beyan etmişlerdir.

Sanık soruşturmada; kullanımında olan araçla ikametinin bulunduğu Sultanbeyli'den suç mahalli olan Pendik'e geldiğini, alkollü olduğu için isimlerini hatırlamadığı sokak ve cadde üzerinde bulunan araçlardan hırsızlık yaptığını, suça konu teybi de kapısı açık bir araçtan söktüğünü, kovuşturmada; önceki beyanlarını kabul etmediğini, aracından ele geçirilen eşyayı bit pazarından satın aldığını savunmuştur.

V. GEREKÇE

A. Uyuşmazlık Konusuyla İlgili Mevzuat ve Açıklamalar

Hırsızlık suçunun basit hâlini düzenleyen TCK'nın 141. maddesi şöyledir:

"Zilyedinin rızası olmadan başkasına ait taşınır bir malı, kendisine veya başkasına bir yarar sağlamak maksadıyla bulunduğu yerden alan kimseye bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir."

Suç ve karar tarihi itibarıyla uyuşmazlık konusuyla ilgili TCK'nın 142. maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi ise şöyledir;

"(1) Hırsızlık suçunun;

...

e) Adet veya tahsis veya kullanımları gereği açıkta bırakılmış eşya hakkında,

İşlenmesi hâlinde, üç yıldan yedi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur..."

TCK'nın 142/1-e maddesinde yer alan nitelikli hırsızlık suçunun karşılığı, 765 sayılı mülga TCK'nın 491/2. maddesinde; "adet muktezası olarak yahut tahsis ve istimalleri itibarıyla umumun tekafülü altında bulunan eşya hakkında hırsızlık" olarak sevk edilmiştir. İki madde birbiriyle paralel hükümler içermekte ise de, umumun tekafülü ya da kamunun güvencesine bırakılma şeklinde ifade edilen unsur mer'i Kanun'un 142/1-e maddesinde bulunmadığından, açıkta bırakmanın âdet, tahsis ya da kullanım gereği nedenlerinden herhangi birisine dayandığının tespiti yeterli kabul edilmiş ve böylece nitelikli hâlin uygulama alanı 765 sayılı TCK'ya göre genişletilmiştir.

Kanun'un 142/1-e maddesinde düzenlenen nitelikli hâlin oluşabilmesi için, hırsızlık fiilinin âdet veya tahsis ya da kullanımları gereği açıkta bırakılmış eşya/mal hakkında işlenmesi gerekir.

Zikredilen madde gerekçesinin ilgili bölümlerinde; "Fıkranın (e) bendinde, âdet veya tahsis ve kullanım gereği açığa bırakılmış olan eşya hakkında hırsızlık suçunun işlenmesi, bir nitelikli unsur olarak kabul edilmiştir. Tarlalarda bırakılan tarım araçları, inşaat yerine yığılan malzeme, bu kapsama giren eşyaya örnek olarak gösterilebilir. Bunların

çalınmalarında kolaylık bulunması, bu nitelikli hâlin kabulünde etken olmuştur." açıklamalarına yer verilmiştir.

Madde gerekçesinde de işaret olunduğu üzere; sürekli biçimde korunmasında ve çalınmasına karşı önlem alınmasındaki zorluklar nedeniyle, sayılan saiklerle açık alanda bırakılan eşyanın hırsızlanmasındaki kolaylığın farkında olan kanun vazıının bu hâli nitelikli hâl olarak kabul ettiği görülmektedir.

Suçun maddi konusu açıkta bırakılmış eşya/maldır. "Açıkta bırakılmış eşya" ifadesinden maksad; özel alanlar dışında kalan caddeler, sokaklar, parklar, bahçeler, tarlalar, sahil kenarları gibi yerlerde bırakılmış eşyadır. Bununla birlikte, maddedeki nitelikli hâlin oluşması için, eşyanın açıkta bırakılması yeterli değildir. Adet veya tahsis ya da kullanımları gereği açıkta bırakılmış olması gerekir.

"Adet"; toplumda süreklilik kazanan, alışkanlık oluşturan ve genellik karakterini taşıyan, kamu düzenine, kanunlara ve ahlaka aykırı olmayan, uygunlukları nedeniyle kanunlarca korunabilir nitelikteki yaygın davranış biçimi olarak tanımlanmaktadır. Sosyolojik mahiyeti gereği, zamana, yere ve bölgeye göre değişebilir. Ancak kişisel alışkanlıkları kapsamaz.

"Tahsis" kelimesi, eşyanın bir iş için özgülenmesi, ayrılması, belirlenmesi ve hasredilmesi anlamına gelmektedir. Mesela, parka gelenlerin oturmasına tahsis edilmiş olan banklar bu kapsamda değerlendirilmelidir.

"Kullanım gereği" ibaresi ile eşyanın kullanılması için açıkta bırakılmasının zorunlu olduğu durumlar kastedilmektedir. Söz konusu eşyanın amacına uygun kullanılabilmesi ve kendisinden beklenen fonksiyonu yerine getirilebilmesi için açıkta durmasının gerekli olduğu hâllerde bu nitelikli hâl uygulanacaktır.

Doktrinde de (doktrindeki eserlere atıf) kabul gördüğü üzere; elektrik ve telefon direkleri, çeşmeler, elektrik lambaları, demir yollarındaki raylar, tarlalardaki tarım araçları ve toplandıktan sonra bırakılan mahsuller, deniz kıyısında bırakılan kayıklar ve ağlar, trafik işaret ve lambaları, inşaata bırakılan inşaat malzemeleri ve demirler, anıtlara bırakılan çelenkler, yol kenarlarına yığılan taş ve çakıllar, gemilerdeki can yelekleri ve filikalar gibi eşya, bu nitelikli hâl kapsamında değerlendirilebilir.

Hukuki sorunla ilgisi nedeniyle TCK'nın 142. maddesinin ikinci fıkrasının (h) bendinde yer alan nitelikli hâle de, irtibatı nispetinde değinmek gerekmektedir.

Anılan bentte iki ayrı nitelikli hâl düzenlenmiş olup uyuşmazlık konusunu ilgilendiren hâli, herkesin girebileceği bir yerde bırakılmakla birlikte kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış olan eşyanın çalınmasıdır. Bu nitelikli hâlin uygulanabilmesi için eşyanın, herkesin girebileceği bir yerde bulunsa da, kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış olması gerekir.

Madde gerekçesinde de bu hususa; "Ancak bina tanımına girmeyen bir yerde, örneğin otomobilde bulunan eşya hakkında muhafaza altına alınma koşulu aranmış; böylece kapıları kilitli olmayan veya camları kapatılmamış bir otomobildeki eşyanın çalınması hâlinde nitelikli hırsızlık kabul edilmemiştir." denilmek suretiyle işaret edilmiştir.

"Herkesin girebileceği yer" ifadesinden; cadde, sokak, pazar yeri veya meydan gibi hiçbir sınırlama, engel olmadan kişilerin girme imkânı bulunan kamuya açık yerler anlaşılmalıdır.

Madde gerekçesinde de belirtildiği üzere, bu nitelikli hâlin uygulanması bakımından "muhafaza altına alınma" koşulu aranmıştır. Böylece kapıları kilitli olmayan veya camları kapatılmamış bir otomobildeki eşyanın çalınması, TCK'nın 142/1-b veya 142/2-h maddesi kapsamında nitelikli hırsızlık kapsamında değerlendirilmemiştir. Maamafih, gerçekleştirilme şekline göre eylemin diğer bentlerde düzenlenen suçları oluşturması

mümkündür.

Bir şeyin kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış olması için, teknik bir düzenek ve bir anahtar yardımı ile kilit altına alınmış olması gerekmektedir. Kilit aksamı bulunmakla birlikte kilitleme sistemi aktif durumda değilse kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış eşyadan bahsetmek mümkün olmayacaktır (CGK, 21.05.2020 tarihli ve 632-212 sayılı).

Benzer olaylarla ilgili farklı uygulamalar nedeniyle daha evvel de Yüksek Ceza Genel Kurulu içtihadlar va'zetmiş bulunmaktadır.

Mesala, 26.11.2013 tarihli ve 1541-522 sayılı karara göre; kapıları kilitli tutulmayan araç içerisinde bulunan cep telefonu, oto teybi gibi eşyanın çalınması eylemleri basit hırsızlık suçu olarak kabul edilmiştir.

Ancak Ceza Genel Kurulu, 05.12.2017 tarihli ve 474-519 sayılı kararında ayrıntılı bir değerlendirme ve belirleme yoluna gitmiştir. Zikredilen karara göre ise: kapı ve camları kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış aracın kapı veya camının zorlanarak ya da kırılarak açılıp aracın içindeki eşyanın veyahut düz kontak yapılarak aracın kendisinin çalınması eylemlerinin, suç tarihi nazara alınarak TCK'nın 142/-b ya da 142/2-h maddesindeki suçu oluşturacağı kabul edilmiştir. Aynı kararda plaka, yan ayna, silecek, lastik, jant, anten vb. gibi aracın dış kısmında bulunan eşyanın kullanımları gereği açıkta bırakılan eşya olduğu sonucuna da ulaşılmıştır. Zira, belirtilen bu eşyanın tahsis amaçlarına uygun şekilde sürekli olarak aracın dışında ya da üzerinde bulunması zorunlu olup araç sahibinin bu eşyayı yanında götürmesi söz konusu olamayacağı gibi beraberinde götürmesini beklemek de hayatın olağan akışına aykırıdır. Kaldı ki, aracın kapı ve camlarının kilitlenmesi bu eşyanın bulundukları yer itibarıyla korunmalarına herhangi bir katkı da sağlamamaktadır. Dolayısıyla kullanım şekilleri itibarıyla açıkta bırakılan eşya olarak kabulünde zorunluluk bulunan plaka, lastik, anten gibi aracın dış kısmında bulunan eşyanın çalınması eylemleri TCK'nın 142/1-e maddesine uyan nitelikli hırsızlık suçunu oluşturacaktır.

Özel Dairelerin, Ceza Genel Kurulunun 26.11.2013 tarihli ve 1541-522 sayılı kararı doğrultusunda kapıları kilitli olmayan araç içerisinden oto teybi çalınması eylemlerinin; basit hırsızlık suçunu oluşturacağına dair kararları olduğu gibi, (Yargıtay 2. Ceza Dairesinin 28.02.2019 tarihli ve 578-3847; 08.01.2020 tarihli ve 9015-301; 04.06.2020 tarihli ve 2546-5225; 17.06.2020 tarihli ve 11689-6068; 29.06.2020 tarihli ve 4545-7001; 09.02.2021 tarihli ve 4630-1966; 11.10.2021 tarihli ve 10553-16402; 07.11.2022 sayılı 10880-18335; 23.02.2023 tarihli ve 8029-837; 16.10.2025 tarihli ve 8349-18301 sayılı; Yargıtay (Kapatılan) 17. Ceza Dairesinin 02.10.2017 tarihli ve 23039-10884; 13.12.2017 tarihli ve 4992-15917, 17.11.2015 tarihli ve 6603-9456 sayılı)

TCK'nın 142/1-e maddesine uyan nitelikli hırsızlık suçunu oluşturacağı yönünde kararları da bulunmaktadır. (Yargıtay (Kapatılan) 17. Ceza Dairesinin 15.04.2019 tarihli ve 3907-5517 sayılı; Yargıtay (Kapatılan) 13. Ceza Dairesinin 23.01.2019 tarihli ve 8368-1025; 19.02.2020 tarihli ve 11447-2203 sayılı; Yargıtay 6. Ceza Dairesinin 10.11.2021 tarihli ve 19688-17605; 03.03.2022 tarihli ve 7370-2807 sayılı; Yargıtay 2. Ceza Dairesinin 01.07.2025 tarihli ve 6486-12923; 11.02.2026 tarihli ve 16835-2232 sayılı).

Süreçte eylemin; teybin ana aksama monteli olması durumunda TCK'nın 142/1-e maddesindeki suçu, monteli olmadığının anlaşılması hâlinde ise basit hırsızlık suçunu (TCK madde 141) oluşturacağı (13. Ceza Dairesi 18.04.2012 tarihli ve 16829-9531 sayı) sonucuna ulaşıldığı da olmuştur.

Yer verilen kanuni düzenlemeler, madde gerekçeleri ve yargısal kararlardan sonra şu değerlendirmeler yapılabilir:

Kanunu elbette parlamento yapar. Ancak genel ve soyut normun, her somut olayda hukuk olarak nasıl tecessüm edeceği görevi hâkime aittir. Bu muhakeme faaliyetinde sınırı "kanunilik ilkesi" çizer. Yüksek Ceza Genel Kurulu, hukuk devleti ilkesinin ceza hukuku bağlamında en temel yansıması olan kanunilik prensibinin öneminin idrakindedir. Anayasa'nın 38, İHAS'ın 7 ve TCK'nın 2. maddelerinde de ifadesini bulan "Kanunsuz suç ve ceza olmaz" (nullum crimen sine lege) şeklindeki kadim kurala mutlak bir hassasiyet gösteregelmekte, yorum faaliyetinin kesin sınırlarının, hukukun kadim kurum ve kavramlarının otantik anlamlarından, temel ilkelerinin evrensel içeriklerinden koparılmaması zarureti olduğunu kabul etmektedir.

Maamafih, her ceza normu, bireysel ya da kamusal bir hakkı korur. Kanunilik prensibinin gereklerine sadık kalmak şartıyla, normatif unsurların zamanın ilcaatına uygun bir yoruma tabi tutulması, ancak hak eksenli bir yaklaşımla mümkündür. Bu cümleden olarak; aynı zamanda sosyolojik bir olgu olmaları itibarıyla gelişim ve değişim de gösteren, "adet veya tahsis veya kullanımları gereği açıkta bırakılmış eşya" kavramlarının da aynı ölçütle anlaşılması gerekir.

Nitekim Ceza Genel Kurulu, şu kararlarda aynı mülahazalarla içtihad değişikliğine gitmiştir:

a. Sabit bir noktaya bağlı olmaksızın açık alanda park hâlinde bırakılan motosikletlerin çalınması eylemleri ise bir döneme kadar basit hırsızlık suçu olarak kabul edilmekteydi. Ancak mobilet, elektrikli bisiklet ve üç tekerlikli motosikletlerin kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte, bahse konu ulaşım araçlarının her zaman otopark ya da bina içlerine park edilmesinde zorluk bulunması, cadde kenarlarına tedbir alınmaksızın park edilmelerinin mutat hâle gelmesi, kullanım ve tahsisleri gereği de açıkta bırakılmalarının kaçınılmaz olması gerekçelerine dayalı olarak içtihat değişikliğine gidilmiş, bina veya eklentisi içinde muhafaza altına alınmamış veyahut sabit bir noktaya bağlı olmaksızın açık alanda kendi direksiyon kilidi ile kilitlenerek park edilmiş motosikletin çalınması eylemlerinin TCK'nın 142/1-e maddesine mümas nitelikli hırsızlık suçunu oluşturacağı kabul edilmiş ve uygulamada bu yönde istikrar kazanmıştır (CGK, 18.12.2012 tarihli ve 1411-1852; 05.07.2013 tarihli ve 77-334; aynı tarihli ve 84-335; 17.09.2013 tarihli ve 72-374; 06.05.2014 tarihli ve 430-227; 07.04.2015 tarihli ve 833-98 sayılı).

b. Başka bir kararda, TCK'nın 142. maddesinin 2. fıkrasının (h) bendinde yazılı bulunan kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış eşya hakkında hırsızlık suçunun oluşabilmesi için kilidin suça konu eşyayı muhafaza etmeye yönelik olmasının gerektiği, kilitli olmakla birlikte kilitleme sisteminin muhafaza altına almayı sağlamadığı bir durumda kilitlenmek suretiyle muhafaza altına alınmış eşyadan bahsedilemeyeceği, bu bağlamda, kontak anahtarının kapatılması suretiyle aktif hâle gelen direksiyon kilidinin, elektrikli bisikleti muhafaza etmeye yönelik olmayıp sadece motorun çalışma sistemini durdurucu bir etkiye sahip olduğu, ayrıca bu kilide müdahale edilmeden veya etkisiz hâle getirilmeden de elektrikli bisikletin çalınmasının mümkün olduğu cihetle eylemin TCK'nın 142/1-e maddesinde düzenlenen kullanımı gereği açıkta bırakılmış eşya hakkında hırsızlık suçunu oluşturduğu içtihat edilmiştir (CGK, 21.05.2020 tarihli ve 632-212 sayılı).

Nihayet, yorum faaliyetinin; normun amaç ve sınırlarını aşacak bir noktaya ulaşmaması gerekir. Yukarıda yer verilen 05.12.2017 tarihli ve 474-519 sayılı içtihadla; plaka, yan ayna, silecek, lastik, jant, anten vb. gibi aracın dış kısmında bulunan eşyanın kullanımları gereği açıkta bırakılan eşya olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ulaşılan bu sonuç yerindedir. Aracın kilitlenmemiş olması da bu sonucu değiştirmeyecektir. Oto teybine gelince, araç kilitli değilse uygulamada bir duraksama yaşanmaktadır. Oysa gerek teknolojik gelişmeler gerekse kullanım gereği kavramını genişleten normatif düzenleme ile sosyolojik değişim, kilitli olmasa da, aracın plaka, yan ayna, silecek, lastik, jant, anten vb. gibi dış kısmında bulunan eşyanın yanında teybinin de kullanımı gereği açıkta bırakılan eşya kapsamında

değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır.

B. Somut Olayda Hukuki Değerlendirme

Mağdur ...'in, kazaya karışması nedeniyle ... plaka sayılı aracını mağdur ...'in tamir atölyesine getirdiği, aracın diğer kapılarının kilitli olduğu ancak kaza sebebiyle tertibatı çalışmayan sol ön kapısının ise kilitlenemediği, sanığın 08.02.2015 tarihinde tespit edilemeyen bir vakitte iş yeri önündeki kaldırım kenarında park hâlinde bulunan aracın yanına geldiği, kilitsiz vaziyetteki şoför kapısını açıp içinden oto teybini sökerek çaldığı iddia ve kabul edilen olayda;

Suça konu aracın onarımı amacıyla mağdur ...'in iş yeri önüne park edilmesinde zorunluluk bulunması, iş yeri sahibinin gerekli güvenlik önlemlerini alarak aracın kilitlenebilir kapılarını kilitli vaziyette tutması, teknik olarak bir kapının kilitlenememesinin tedbir alınmaksızın aracın açığa bırakıldığı manasını taşımaması, kaldı ki mağdur ...'in aracı ve içindeki tertibatı başka türlü koruma imkanına da sahip olmaması, tamir işlemi devam eden aracın içinde takılı vaziyette bulunan bütünleyici parça niteliğindeki donanımın her seferinde sökülüp geri takılmasını beklemenin olanaksız bulunması, bu hâlde eşyanın kendisinden beklenen fonksiyonu yeterince yerine getiremeyecek olması hususları da nazara alındığında, sanığın sol ön kapısı kilitlenemediği için açık bulunan araçtan sökerek teyp çalması şeklinde gerçekleşen eyleminin TCK'nın 142/1-e maddesinde düzenlenen nitelikli hırsızlık suçunu oluşturduğu kabul edilmelidir.

Bu itibarla, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar verilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan yedi Ceza Genel Kurulu Üyesi; sanığın eyleminin basit hırsızlık suçunu oluşturduğu, bu nedenle itirazın kabulüne karar verilmesi gerektiği düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1-Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının REDDİNE,

2-Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 17.06.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.